

C/2024/7037

2.12.2024

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2024 r. – Uniper Global Commodities/ACER

(Sprawa T-488/24)

(C/2024/7037)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Uniper Global Commodities SE (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: T. Richter i M. Schellberg, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zawieszenie postępowania na podstawie art. 69 regulaminu postępowania przed Sądem do czasu wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji ACER nr 03/2022 (sprawa T-96/23);
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 5 lipca 2024 r. (nr 09/2024);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy

Limity cenowe ustalone przez pozwaną są pozbawione podstawy prawnej. Rozporządzenie (UE) 2017/2195⁽¹⁾ nie przewiduje podstawy prawnej dla tymczasowych limitów cenowych. Zmienne limity cenowe nie stanowią technicznych limitów cenowych w rozumieniu art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2195. Ustalone limity cenowe naruszają wymogi art. 10 rozporządzenia (UE) 2019/943⁽²⁾.

2. Zarzut drugi

Strona pozwana przekroczyła swoje uprawnienia przysługujące jej na podstawie art. 5 ust. 1 zdanie drugie i art. 5 ust. 6 w związku z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2195, ponieważ nie podjęła decyzji na wniosek europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej, lecz dokonała własnych ustaleń.

3. Zarzut trzeci

Nawet gdyby przyjąć, że była ona uprawniona na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/2195 i rozporządzenia (UE) 2019/942⁽³⁾ do wydania decyzji znacznie odbiegającej od przedłożonego wniosku, strona pozwana nie powinna była przyjąć ustalenia limitów cenowych bez dalszych konsultacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2195 ani konsultacji zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/942.

4. Zarzut czwarty

Strona pozwana nie uzasadniła w wystarczający sposób ustalenia limitu cenowego z naruszeniem art. 14 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2019/942 i art. 296 TFUE, a w szczególności nie podała podstawy prawnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. 2017, L 312, s. 6).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019, L 158, s. 54).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

5. Zarzut piąty

W swojej decyzji strona pozwana naruszyła wymogi art. 3 ust. 1 lit. a), b) i e) rozporządzenia (UE) 2017/2195. Tymczasowe i zmienne limity cen są sprzeczne ze skuteczną konkurencją. Ingerują one w swobodę ustalania cen przez dostawców energii bilansującej. Limit cenowy jest ponadto dyskryminujący, ponieważ operatorzy instalacji znajdujących się na dole listy rankingowej nie mogą dokonywać racjonalnego ustalania cen, a zatem nie mogą skutecznie uczestniczyć w rynku. Decyzja strony pozwanej jest ponadto wyraźnie sprzeczna z jej wcześniejszymi decyzjami.

6. Zarzut szósty

Ustalając limit cenowy, strona pozwana narusza zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 5 ust. 4 zdania pierwsze i drugie TFUE oraz art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2195. Tymczasowy limit cenowy nie jest odpowiedni w przypadku ewentualnej tymczasowej niedostatecznej konkurencji lub płynności. Również zmienny limit cenowy nie jest ani odpowiedni, ani konieczny do zapobiegania nadmiernie zawyżonym cenom. Natomiast niskie limity cenowe zmniejszają płynność rynku. Nie można również wskazać uzasadnionego powodu, który uzasadniałby proporcjonalność ingerencji w swobodę ustalania cen.
